இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்யwww.iaraindia.com
தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டுஆய்விதழ்
ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)
Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)
பகுதி *IX*, பதிப்பு *22*, ஜனவரி - டிசம்பர்*2024*
Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

சங்க இலக்கியத்தில் அரசியல் அறம்

முனைவர் இரா.இராமன்
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
தனலட்சுமி சீனளிவாசன் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி.
மாமல்லபுரம், சென்னை -104

முன்னுரை

பண்டைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் அகம் புறம் என்னும் இருகூறுகள் போற்றப்பட்டன. அகம் இல்வாழ்க்கைக்கும். புறம் இல்வாழ்க்கை அல்லாத பிற ஒழுக்கங்களுக்கும் பற்றுக் கோடாக அமைந்தன. சங்க காலப்புறப் பாடல்களும் அகப்பாடல்களும் வீரத்தையும் காதலையும் மட்டுமே இரு கண்களாகப் போற்றாமல் சமூகத்தில் உள்ள அனைத்துக் கூறுகளையும் சிறப்பித்துக் கூறுவதில் முன் நிற்கின்றன.

சங்க இலக்கியங்கள் கூறும் அரசியல் கருத்துகள் புற இலக்கியங்களேயன்றி அக இலக்கியங்களிலும் நிரம்பியிருக்கின்றன. அரசியல் - நாட்டை ஆளும் அரசனின் ஆளுமை பற்றிப் படிக்கும் ஒன்றாக அரசியலைக் கொள்ளலாம். நாடு சிறப்புற்றிருப்பதை அரசனின் ஆட்சிச் சிறப்புத் தான் உணர்த்தும், அதனால் தான் பண்டைய புலவர்கள் அரசனது ஆட்சிச் சிறப்பின் பெருமைகளைக் கூறிப் பாடல்கள் பல புனைந்துள்ளனர்.

நாட்டினது உயர்வு என்பதும், வளம் என்பதும் அமைதியான வாழ்க்கை என்பதும் அமைதியையும் ஆட்சி செய்யும் முறையையும் சார்ந்ததாகும். பண்டைய தமிழகத்தைச் சேர, சோழ, பாண்டியர்களும், குறுநில மன்னர்களும் ஆண்டு வந்தனர். புறநானூறு இலக்கியம் பல்வேறு வேந்தர்களை அறிமுகம் செய்யும் வரலாற்றுக் களஞ்சியமாகத் திகழ்கிறது. தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தின் அரசியல் கருத்துகளை எல்லாம் தொகுத்துக் கூறும் கலைக்களஞ்சியமாகப் புறநானூறு திகழ்கின்றது. எனவே இந்த கட்டுரையில் அரசியல் சார்ந்த செயல்பாடுகளை பற்றி ஆராய்வதே நோக்கமாக விளங்குகிறது.

அரசன் சிறப்பு

ஒரு நாட்டின் வாழ்வும் வீழ்வும் ஆட்சித் திறனில் இருக்கின்றது. மக்களைக் காக்கும் முறை, ஆட்சி செய்யும் முறை முதலியவை அரசன் எத்தகைய தன்மை உடையவன் என்பதைக் காட்டிவிடும். அதனால் அரசன் சிறந்தவனாக இருத்தல் நாட்டிற்கு நலம் பயப்பதாகும். கொடைத் தன்மை மிக்கவனாக இருக்கின்ற போதும், எளியவர்களை ஆதரிக்கின்ற போதும் அரசனின் சிறப்புகள் பெரிதும் வெளிப்படுகின்றன. நல்லாட்சி மிக்க நாட்டில் தான் அனைத்து அறங்களும் சிறந்து விளங்கும்.

சங்க கால புலவர்கள் மன்னர்களுக்கு பல்வேறு வகையில் அறிவுரைகள் வழங்கியுள்ளனர். அதில் அரசியலில் உள்ளவர்கள் தவறு செய்யக்கூடாது. அறநெறி நிரம்பிய மனத்துடன் பெரியோர்களாகிய முன்னோர்கள் சென்ற வழியில் சென்று உலகம் தோன்றிய காலம் தொட்டு, நிலவு பிறையாய் இருந்து வளர்வது

போல உன் குலமும் சிறக்கட்டும் என்று மாங்குடி மருதனார் போற்றிப்பாடும் திறம் சிந்திக்கத்தக்கது. இதனை,

ஊஅரசியல் பிழையாது அறநெறிகாட்டி
பெரியோர் சென்ற அறவழிப் பிழையாது
குடமுதல் தோன்றிய தொன்று தொழ பிறையின்
வழிவழிச் சிறக்க நின்வலம் படு கொற்றம் ” (மதுரை.191-114)

என்னும் பாடலடிகளால் அறியலாம். நாடு எவ்வளவு வளம் பெற்றதாக இருந்தாலும் அதனால் பலனில்லை. நாட்டை நல்வழியில் நடத்திச் செல்ல நல்ல தலைமை வேண்டும். அதனால் தான் மோசிகீரனார்.

நெல்லும் உயிர் அன்றே நீரும் உயிர்அன்றே
மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்
அதனால், யான்உயிர் என்பது அறிகை
வேன்மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே “ (புறம்.186)

நாட்டு மக்களின் உயிரைக் காப்பது நெல்லும் நீருமன்று. அந்நாட்டை ஆளும் மன்னனே எனக் குறிப்பிடுகின்றார். சிறந்த அரசனை மனதில் கொண்டு வள்ளுவர்,

முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு
இறை என்று வைக்கப்படும் (குறள்.388)

என்ற குறள் குறிப்பிடுவதிலிருந்து நீதிப்படி அரசாட்சி நடத்தி மக்களைக் காப்பவனே சிறந்த அரசன் எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் இதேப்போன்று இரவலர்கள் நாடிவரும் வேளையில் பொருளைக் கொடுத்துக் காப்பதும், அவர்கள் நலிவடைந்த வேளையில் காப்பதும், சுற்றத்தைப் போற்றலும் இயல்பாயிருந்தன. நடுவு நிலைமையோடு இருந்து சோர்வில்லாமல் பாடுபடும் இயல்பு உடையவனாக மன்னர் இருந்த தன்மையை,

”முறை வேண்டுநர்க்கும் குறை வேண்டுநர்க்கும்
வேண்டுப வேண்டுப வேண்டினர்க்கு அருளி
இடைத் தெரிந்து உணரும் இருள் தீர் காட்சி,
கொடைக் கடன் இறுத்த கூம்பா உள்ளத்து
உரும்பு இல் சுற்றமொடு இருந்தோன் “(பெரும்.443-447)

நல்ல அரசனைச் சுற்றிக் கொடுமை செய்யாத நல்ல அமைச்சர்கள், சான்றோர்கள், நண்பர்கள் இருப்பார்கள் என்பதை இப்பாடலடிகள் எடுத்துக் கூறுகின்றன.

பண்டைக் காலத்தில் தன்னலமற்ற மன்னர்கள் வாழ்ந்தனர். மாற்று நாட்டு மன்னர்கள் மக்களை இகழும் போதும் அவர்களில் பலரை வென்று நாட்டைக் காப்பேன் என்று வஞ்சினம் கூறும் நிலையை,“

“சிறுசொல் சொல்லிய சினங்கெழு வேந்தரை
அருஞ்சமஞ் சிதையத் தாக்கி முரசமொடு
ஒருங்கு அகப் படேஎன் ஆயின் பொருந்திய
என் நிழல் வாழ்நர் சென்னிழல் காணாது
கொடியன்எம் இறைஎனக் கண்ணீர் பரப்பிக்
குடிபழி தூற்றும் கோலேன் ஆகுக” (புறம்.72)

என்னும் பாடல் எடுத்தியம்புகிறது. நாடு சிறக்கவும் முறைப்படி நாட்டில் அனைத்துச் செயல்களும் நடைபெறவும் சிறந்த அரசன் தேவை என்பதையே இலக்கியப் பாக்கள் வாயிலாக புலவர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

செங்கோன்மை

செங்கோன்மை மன்னனின் நீதித் தன்மையைக் கூறும் சொல்லாகும். முறையறிந்து நீதி வழங்கலும், முறையறிந்து அறம் செய்தலும், நாட்டைக் காத்தலும், மக்களைப் பேணுதலும் அரசனின் தலையாய அறங்களாகும். மன்னன் நடுவு நிலைமை மாறாமல் இருக்கின்ற போதுதான் நாடு சிறக்கும். தவறாக நீதி

வழங்குகின்ற போது அரசனின் அறமே கூற்றாக நின்று அழிவை உண்டாக்கும் இயல்புடையது. அரசன் அதிகாரத்தைச் சுமந்திருக்கும் போது வேலைப்பாட்டோடு செய்யப்பட்ட கோலைக் கையில் கொண்டிருப்பான். அதுவே செங்கோலாகும். அரசனின் ஆட்சி நேர்மையானது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அது நேராகச் செய்யப்பட்டிருக்கும். அரசன் செய்யும் நல்லாட்சிக்கு அடையாளமாகவே வெண்கொற்றக் குடையும், செங்கோலும் கொள்ளப்பட்டன.

அறம்புரிந் தன்ன செங்கோல் நாட்டத்து
முறைவேண்டு பொழுதின் பதன் எளியோர் (புறம்.35)

என்னும் பாடலடிகள் அக்கருத்திற்கு அரண் செய்கின்றன. நன்மையாகிய செயல்களைச் செய்து அறமுறைப்படி வாழ்கின்ற அரசனானவன் நீதியை வழுவாது போற்றும் சிறப்பினை உடையவன். பொன்னை உரைத்துப் பார்த்து மாற்றுக் காணும் கட்டளைக் கல் போலும் செம்மையான மனம் கொண்டவனாக இருத்தல் வேண்டும் என்கிறது பெரும்பாணாற்றுப்படை, இதனை பொன்காண் கட்டளை என்னும் பாடலடியால் அறியலாம். தீயசெயல்கள் பெருகும் போது அதனைக் கண்டிப்பதாக அமைந்திருக்கிறது அரசனின் செங்கோல் இதனை, அல்லது கடிந்த அறம்புரி செங்கோல் பல் வேல் திரையன் என்னும் பாடலடியால் அறியலாம்.

நீதியைக் காக்க வேண்டிய அரசன் முறையறிந்து நீதி வழங்க வேண்டும். அவ்வாறான நிலையில் அறங்கூறு அவையத்தில் இவர் நம்முடையவர் என அவர் செய்த கொடுமையைப் பொறுத்துச் செங்கோல் வழுவாமல் செயல்பட வேண்டும். அயலவர் என்று அவர்களின் நற்குணங்களை அழிக்காமல் அறத்தை நிலை நாட்ட வேண்டும். இதனை,

........நமரெனக் கோல்கோ டாது
பிறர்எனக் குணம் கொல் லாது (புறம்.55)

பாடலடிகள் நிரூபிக்கின்றன. அரசன் செங்கோன்மையில் சிறந்தவனாக இருப்பதால் அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம் ” எனக் கூறப்பெற்றது. செங்கோல் வழுவாமல் செய்யப்படும் ஆட்சியே சிறந்த ஆட்சி. அதனையே அனைவரும் விரும்புவர். மரநிழல் குளிர்ச்சி தரும் தன்மை உடையதை.

கடன்அறி மன்னர் குடைநிழற் போலப்
பெருந் தண் ணென்ற மர நிழல் (நற்றி.146)

என்ற பாடல் குறிப்பிடுகிறது. மரம் எவ்வாறு மக்களுக்கு நிழல் தருகின்றதோ அதுபோல மன்னனின் ஆட்சி முறை அமைதல் சிறந்த அறமாக பார்க்கப்படுகிறது.

குடை

அரசனை அலங்கரிக்கும் வெண்கொற்றக் குடை தூய்மை. கொற்றம், வெற்றி முதலியவற்றின் சின்னமாகப் போற்றப்படுகின்றது. மக்களைத் துயரின்றித் தண்ணியதாகக் காப்பதால், காவல் வெண்குடை எனப் பெயர் பெற்றது. முழுமதியின் ஒளி குளுமை தரக்கூடியது. அதனை

உவவுமதி உருவின் ஓங்கல் வெண்குடை
நிலவுக்கடல் வரைப்பின் மண்ணகம் நிழற்ற (புறம்.3)

என்ற பாடலில் முழுமதியினது வடிவத்தைக் கொண்ட உயர்ந்த வெண்கொற்றக் குடையை உடையவன் அரசன் எனக் கூறப்பெறுகின்றது. மன்னனின் காவல் திறனை உணர்த்தும் வகையில், “கடனறி மன்னர் குடைநிழல் போல ” என்னும் நற்றிணை 146 பாடலடி கையாளப் பெற்றிருப்பதன் மூலம் எந்த வகையிலும் குற்றமற்ற நற்பண்பினை கொண்டவனாக மன்னர்கள் ஆட்சி அமைதல் வேண்டும் என்பதை புலவர்கள் வலியுருத்துகின்றனர்.

கொடைத்திறம்

தன்னை நாடி வந்த இரவலர்களுக்கும், புலவர்களுக்கும் நல்ல மனதோடு பொருட்களைக் கொடுத்து வறுமையை நீக்கும் உயர்ந்த உள்ளம் படைத்தவர்கள் சங்ககால மன்னர்கள். தங்களின் பொருட்கள் அடுத்தவர்க்கும் பயன்படுமாற்றையும், பொருட்கள் பெறும் போது அவர்களின் மகிழ்வு கண்டு மனநிறைவு கொள்வதும் அவர்களின் உயர்ந்த குணமாகும். சங்க மன்னர்களின் வள்ளண்மையைச் சங்கப் பாக்கள் பல எடுத்துக் கூறுகின்றன. தன் செல்வம் தனக்கன்றிப் பிறர்க்கும் பயன்பட வேண்டும் என்னும் உயரிய மனத்தைச் சங்க இலக்கியங்களிலே தான் காணமுடிகிறது. மன்னர்கள் தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழும் உள்ளம் கொண்டவர்கள்.

இனியவை பெறினே தனி தனி நுகர்கேம்
தருகென விழையாத் தாவி னெஞ்சத்துப்
பகுத்தூண் டொகுத்த வாண்மைப்
பிறர்க்கென வாழ்தி நீ யாகன் மாறே (பதிற்று.38)

என்ற பாடல் குறிப்பிடுகிறது. இனியவை பெற்ற போதும் தான் மட்டும் தனித்து உண்ண விரும்பாமல் பிறருக்கும் பகுத்துக் கொடுத்து உண்ணும் தன்மை பெற்ற மன்னன் தனக்கென வாழாமல் பிறர்க்கென வாழ்பவன் என்பதை சிறந்த மன்னனின் அறமாக எடுத்துக் கூறுகிறது.

குடிகளைக் காத்தல்

தன்னைச் சார்ந்து வாழும் நாட்டு மக்களைக் காப்பது மன்னனின் தலையாய அறமாகும் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் கூலங்களை விற்கும் வணிகர் குடிகளையும், உணவுப் பொருட்களை விளைவித்துக் கொடுக்கும் வேளாளர் குடிகளையும் காத்தலைத் தன் கடமையாகக் கொண்டான். மழை வேண்டுபுலத்து மாரி நிற்குமாறு, நோயும் பசியும் நீங்கத் தன் நாட்டைக் காத்தனன் எனப் பதிற்றுப்பத்து கூறுகிறது. அதனை,

> **பகடுபுறந் தருநர் பாரம் ஓம்பிக்**
> **குடிபுறம் தருகுவை யாயின்நின்**
> **அடிபுறந் தருகுவர் அடங்கா தோரே”** (புறம்37)

என்ற பாடல் வாயிலாக நாட்டைக் காப்பதற்கும், படைக்கலன்கள் கொண்டு போரிடும் வீரர்களைக் காப்பதற்கும் உணவுப் பொருட்கள் தேவை. உணவுப் பொருட்களை விளைவித்துக் கொடுப்பவர்கள் உழவர்கள். அதனால் உழவர்கள் குடியினைக் காக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தை வெள்ளக்குடி நாகனார் வலியுறுத்துகிறார்

போர் அறம்

பண்டைக் காலத்தில் மன்னராட்சியில் மக்கள் உயரிய மன்னர்களால் நல்வாழ்க்கை வாழ்ந்த போதும், போரும் பூசலுமான சூழல்களை உணர்வதற்கு இடம் இருந்தது. ஒருவரை ஒருவர் போரில் வெற்றி கொள்வது பெருமையாகக் கருதப்பட்ட காலம் அது. அதனால் வீரத்திற்குப் பெரிய அளவில் சிறப்பளிக்கப் பெற்ற காலமாக இருந்தது. போர்கள் நடைபெற்ற போதும் அப்போர்கள் சாதாரண மக்களுக்கு இடர்கள் ஏற்படுவதினின்று காத்த காலமாகும்.போருக்குத் தூது முக்கியமானதாகக் கருதப்பட்டது. இரு மன்னர்களுக்கு இடையே ஏற்படும் பூசல்கள் தூதின் மூலமாகக் கூடத் தீர்க்கப்படுதல் உண்டு.

இவ்வே பீலி அணிந்து மாலை சூட்டிக்
கண்திரள் நோன்காழ் திருத்திநெய் அணிந்து
கடியுடை வியன்நக ரவ்வே அவ்வே
பகைவர்க் குத்திக் கோடுநுதி சிதைந்து
கொல்துறைக் குற்றில மாதோஎன்றும்
உண்டாயின் பதம்கொடுத்து. (புறம்.141)

இப்பாடல், அதியமானிடம் இருந்து தொண்டைமானிடம் தூதுவராகச் சென்ற ஔவையார் இருவரிடையேயும் நிகழ இருந்த போரைத்தனது மதிநலத்தால் தடுத்தார். தொண்டைமானின் படைக்கலத்தைப் பார்வையிட்ட ஔவையார் அதியமானின் படைக்கலன்கள் எப்போதும் உலைக்களத்தில் இட்டுக் கூர் தீட்டப்படுகின்றன. புதிய போர்க்கருவிகள் செய்யும் ஒலி கேட்ட வண்ணம் இருக்கின்றது. ஆனால் உனது படைக்கலன்கள் நெய்பூசப்பெற்றுக் காட்சிப் பொருள் போல அழகாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று அதியமானைப் பழிப்பது போலப் புகழ்ந்தும், தொண்டைமானைப் புகழ்வது போலப் பழித்தும் பேசுகிறார். இங்கு மறைமுகமாக அதியனின் வீரத்தை உணர்த்திய ஔவையின் அறமான பேச்சு போரைத் தடுக்கக் காரணமாக அமைந்தது.

முடிவுரை

சங்க கால மன்னர்கள் மக்களையும் நாட்டினையும் போற்றி பாதுகாத்தால் மன்னன் நாட்டின் உயிராகக் கருதப்பட்டானர். அவர்கள் நாட்டைக் காப்பதில் வீரம் மிக்க காவலனாகவும். மக்களையும், தன்னைச் சார்ந்த சுற்றத்தையும் காப்பதில் தாய் போலவும் விளங்கினான் என்பதை புலவர்களின் குறிப்பில் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. சங்க கால மன்னர்களின் நேர்மையான ஆட்சியின் சின்னமாகச் செங்கோல் போற்றப்பட்டது பார்கமுடிகிறது. நாட்டில் உள்ள இரவலர்களைக் காக்கவும், சுற்றம் பேணவும், பிறர் போற்றவும், புகழுக்காகவும் கொடை வழங்கலை மன்னர்கள் மேற்கொண்டிருந்ததை பார்க்கமுடிகிறது. மன்னர்கள் குடிமக்களைக் காப்பதைத் தம் தலையாய அறமாகக் கொண்டிருந்தனர். மன்னர்கள் புலவர்களின் அறிவுரைப்படியும் அவர்களின் கருத்துக்கள் அடிப்படையில் அரசு அறநெறிகளை பின்பற்றியுள்ளதை கட்டுரை வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1.பாலசுப்பிரமணியம் .கு.வெ - அகநானூறு (தொகுதி1,2) வெளியீடு 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 41பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர். சென்னை 98.

2.பாலசுப்பிரமணியம் .கு.வெ - பத்துப்பாட்டு பகுதி-1, பகுதி.2, வெளியீடு 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 41பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர். சென்னை 98.

3.பாலசுப்பிரமணியம் .கு.வெ - நற்றிணை, வெளியீடு 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 41பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர். சென்னை – 98.

4.பாலசுப்பிரமணியம் .கு.வெ - புறநானூறு (தொகுதி1,2), வெளியீடு 2007, நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., 41பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர். சென்னை - 98.